

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica iij. in Aduen[tu] Questio tertia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

sunt cum motu potest deo a subiecto separare: quia non sunt proprietates nisi supposito motu primi mobilis a quo dependet, et magis a deo: de quo numero est calefacere respectu ignis, non autem potest separare quod sequuntur subiectum per simplicem emanationem: ut lucere. Hec Petrus. Sed quia etiam stare motu celi ignis aliquando est absolutus ab actione quae est calefactio: ideo melius dicitur potest quod non est simile: quia passio est in subiecto: non autem actio in passione: sed transit in passum: et per eius dispositionem potest impediri. Unde si actio sit immutabilis et naturalis ut ea qua angelus se intelligit est inseparabilis. Non ergo ignis est circa tres pueros absolutus a calefactione quae est aliquid circa ipsum factum sit, sed quia aliqua forma impressa est pueris per modum habitus vel actus quod prohibebat eos comburi: sicut et ipsi mei corporibus gloriosis. Tertio, Nam luna et stelle non habent lucem nisi ab alio: quia sol est fons totius luminis, et dicitur est sic: quia solus luceat. Ergo possunt omni luce privari. Solus Sol lucet solus luce propria et pura non mixta cum alia luce: et est fons totius luminis in quantum ad omnia luminaria diffundit aliquid luminis per modum passionis siue accidentis non consequentis principia speciei: non autem quasi omne lumen luminarium sit hoc modo ab illo. Sed contra hoc: quia lumen quod stelle habent: a sole semper habent, sed non habent illud per modum passionis. Solus Negat consequentia, quia quod illud habeant/est non quia habeant ut aliquid permanens et consequens eorum naturam: sed quia semper aspiciunt sole, et idem esset de aere si sol firmaretur in una parte hemispherij. Et forte quod hac ratione secutus Thome, ut in eis esse lumen ut formam permanentem quibus possent dicitur quod loquitur de luce propria stellarum. Quarto: quia non videtur a quo tunc possunt luminaria obscurari si non privantur lumine. Solus, Immo poterunt obscurari per nubes quae etiam tunc erunt quae erunt: cum christus sit venturus in nube: et per condensationem maximam aeris: quae aliquando etiam tanta est ut aer videatur corpus humanum: ut cum apparet angelus vel demone corporali visione, et per maiorem luminis presentiam, id est corporis christi et sanctorum: quorum corpora luce bunt ut sol: et consequenter christus plus quam sol. Queri etiam potest utrum adventum secundum christum praecedere debeant aliqua signa: De

quo vide. iij. sententia. dist. xlvij. q. j. ar. iij. Et utrum christus iudicabit in forma gloriae: De quo vide ibi ar. ij.

Domina. iij. in Adventu
Questio tertia

Veritur utrum opera: id est
est miracula christi ostenderet eum
sic evidenter esse filium dei: ut

discipuli Joannis hoc credere tenerentur: Ad hoc autem dico quod sic. Miracula christi fuerunt in triplici differentia. Quedam enim fuerunt christi ad consolationem fidelium vel infidelium conversionem: orando et deprecando: sicut suscitavit Lazarum permissa oratione. Quedam vero fecit ad eundem finem impando auctoritate propria: sicut suscitavit filium viduae viduae. Adolescentes tibi dico: surge, surge. Quedam vero etiam fecit in testimonium eorum quod dicebat: sicut sanabat paralyticum: praemittens. Et autem scitis quia filius hominis habet in terra potestatem etc. Prima igitur miracula nullo modo arguebant ipsum esse deum: nec de hoc faciebant suppositionem in mente: quia in nullo viderebatur a miraculis aliorum scilicet quod non arguebant eos esse deos. Secunda vero faciebatur de hoc probabiliter fide: quia illi qui erant cum eo in nave viso quod mari et veris ipse dixerunt: Quasi est hic: quia venti et mare obediunt ei: quia dicitur: hic non est prope homo ut alij. Tertia vero convincebat demones credere, quia cum sciant tota virtute nature create: sciebant talia fieri non quaeque virtute create: sed immediate a deo: de quibus constat eis quod non possent reddere testimonium nisi falsitatem: et consequenter concludebant (ut ita dicitur) illam doctrinam esse veram in cuius testimonium illa fiebant. Homines autem valde provocabatur ad fidem, quia quod demones sciebant, scilicet ista miracula fuisse a deo: homines probabiliter credebant frequenter: sed non convincebantur, quia non constabat evidenter eis hec esse a deo: quia non novissent omnes naturales causas occultas. Unde quaedam attribuere ea diabolice virtuti: quod diabolus facere non poterat: quia in hac re certus erat. Ratione tamen multitudinis prima: scilicet: et tertia miracula faciebatur probabiliter coniectura quod esset christus, de quo erat fama quod multa facturus esset miracula: quia ipse fuit tanquam fons miraculorum.

De questiōibus super euāg.

loꝝ: cū xꝛus de illo exiret ⁊ sanaret om̄s. Similit̄ etiā p̄ma sc̄da ⁊ tertia p̄babāt q̄ erat ch̄s. ⁊ similit̄ p̄babāt deitatem aliq̄ mō. s. mediate. i. supposito q̄ ip̄e diceret ⁊ p̄dicaret se esse ch̄m ⁊ deū. q̄ cū de⁹ mē dacio nō faueat: p̄dicās falsam doctrinā miracula facerē nō pōt. Discipuli igit̄ Joā nis q̄ cū mḡo suo opa ch̄i vt credidit audi uerūt nec nō ⁊ uiderāt credere nitebāt ma xime q̄ p̄dicatū fuerat p̄ sc̄da ch̄z factu rū talia miracula. Et. xxxij. Et sic habes q̄stioēs mltas ⁊ vnū r̄sū corollariū. Sed p̄tra p̄dicta p̄mo. Nā q̄qd p̄ba bat iesum esse ch̄m p̄babat esse filiū dei. q̄ sc̄pture sacre ch̄o attribuūt deitatem: vt patebit. Sed p̄ma miracula sūt hmōi: q̄ erāt q̄dā impletio p̄phetiaz q̄ talia sc̄da p̄ ch̄m p̄dixerāt: vt p̄z i expositioe euāge li. Solu. Nō ducebāt in deitatem ch̄i im mediate inq̄ntū talia miracula vt dictum est: sed mediate inq̄ntū ducebāt i ch̄m: ⁊ inq̄ntū p̄phetata de ch̄o vel facta ab eo q̄ se ch̄m assererat. Sed replicat. q̄ etiam talia fecit impando cū dixerit: Lazare ue ni foras. Solu. Et q̄ p̄cesserat oꝛo ad de um illō imperiū intelligebat eē diuie vir tutis ⁊ nō p̄rie auctoritatis. Sc̄do. Nāz q̄ puris hoibz uenit nō facit fidē de ali cui⁹ deitate. S̄z hmōi erāt miracula sc̄da q̄ sc̄i uiri ex p̄rate aliq̄ fecerūt miracula s̄m Bieg. Vñ b̄ūs B̄ndict⁹ solo aspectu oculoꝝ soluit rusticū alligatū. Solu. De⁹ p̄ sc̄os sic est opat⁹ miracula aliq̄ eis nō oꝛātibz: sicut p̄ sacra iustificat aiām. s. per p̄tate existentē int̄cionalit̄ a deo in ueris q̄ ⁊ deriuatā ab eis p̄ inf̄media corpa vs q̄ ad materiā in qua terminabat operatō Sic em̄ s̄ba p̄secratiōis uertūt panes ⁊ uinū in corpus ⁊ sanguis ch̄i: ⁊ sic Pe trus uoce Ananiā p̄strauit ⁊ Saphiram Act. ij. Sed tñ null⁹ sc̄tus ita temere lo q̄ cut⁹ est: vt i p̄ria p̄sona ip̄m effectū mira culi imperauerit sicut ch̄s. Nō em̄ Pe trus impauit mortē illi: s̄z eo loq̄ntē cecidit derāt. Tertio. Nā q̄d intellectū quicūq̄ fa cit sc̄iam vel intellectu. q̄ inf̄ habit⁹ intel lect⁹ speculariū isti soli quicūq̄: cū in oibz alijs maneat loc⁹ repletatiōi: vt p̄z i con fectura ⁊ op̄ntioe. S̄z tertia miracula nō faciebāt sc̄iam de ch̄i deitate: aliq̄n ea

dem p̄lusto fuisse sc̄ita ⁊ credita: cū d̄ ea sit articūl⁹ fidei. Solu. Quicūq̄ quincit̄ intellectu facit de p̄lusto sc̄iam in speci ali. i. faciendo q̄ uideant rōnes subiecti ⁊ p̄dicati ⁊ eoz ordo ad inuicē: vel in genez rali. i. faciedo q̄ sc̄iat q̄dē p̄lo eē vera: s̄z tñ ip̄a in se nō sit uisa. Primo mō facit sc̄i entia diffinitio terminoz. s̄z sc̄do mō mir racula. Vñ istā p̄lonē corp⁹ ch̄i eē in ho stia: i. speciali diabol⁹ nō uideret: q̄ n̄ uider aliq̄ colligatōez inf̄ illō subiectū ⁊ p̄di catū resultatē ex rōnibz eoz: q̄ nec eā h̄nt cū illō p̄dicatū n̄ quicūq̄ illi subiecto ex sua rōne s̄z ex dei uolūtate: q̄ diabolū later. Uider tñ q̄ nō pōt eē falsa: q̄ uider ⁊ sc̄it clare aliq̄ miracula facta eē a deo i testi niū illi⁹ p̄lonis. Uide at̄ de ista q̄stioe ⁊ alijs p̄tinetibz ad miracula ch̄i sc̄m Tho. i. ij. q. xliij. ⁊. q. xliij

Queri etiā pōt an Joānes fuerit mar tyr. Ad q̄d dicendū est ex decisioe genera li sc̄i Tho. de m̄rio. ij. ij. q. cxxij. Et vtz adulario sit p̄tē mortale. Ad q̄d r̄ndēdū eē ex. ij. ij. q. cxy. ar. ij

Feria. iij. post. iij. dñicā aduē. Questio. iij.

Querit̄ **Utrum** ange lus possit sua naturali p̄tate exhibere se uisibile hoī. Ad h̄ aut̄ dico q̄ aliqd̄ uider̄ mlt̄ r̄pliciter. s. p̄ se vt hic color in p̄teto: siue h̄ coloratū inq̄ntum coloratū: siue in quā tum est in esse ⁊ genere qualitatis. ⁊ p̄ ac cidens vt substantia. Et hoc dupliciter. s. vt substantia subiecta colorū p̄ p̄ria q̄nti tate: vt lapis ⁊ corp⁹ aialis vel plante. ⁊ nō subiecta p̄ p̄ria q̄ntitate: sed p̄ q̄nti tate alicui⁹ ad se p̄tinetis. Et h̄ duplr. s. p̄ q̄ntitate sui p̄rij p̄fectibil̄ ⁊ mobil̄ sicut sicut uider̄ uita ⁊ aia aialis p̄ colorē aial cui subiect⁹ aialis corp⁹ p̄fectū ab aia: ⁊ p̄ q̄ntitate sui p̄rij mobilis licz nō sui p̄fecti bilis: sicut uider̄ hoīem uestitū p̄ colorē uestitū q̄s mouet licz nō p̄ficiat animādo. Angel⁹ igit̄ nō p̄t se exhibere uisibile p̄i mo mō: q̄ nō eē color aut lux corp⁹. Nec sc̄do mō: q̄ non est corp⁹. Nec tertio mō: